

GÖMÖRI GYÖRGY

Szemere Bertalan hajóra száll

*Széllel indultunk, amiből vész lett a tengeren.
Hullámok gerjedtek, és úgy dülöngélt hajónk,
mint holmi részegek. De a tenger kőrja
énrajtam nem fogott. Úgy fél tizenegy tájt
a fedélzetre mentem, körültekinteni.
Sötét volt, sűrűn esett, s a szél az árbocok
között süvöltött, és a víz zubogva zúdult
mindenfelől hajónkra. Egyedül álltam,
rettentő vakhomályban, a tenger vad
morgása közt. És semmi fény sehol, se
árboclámpa, se torony, mely világít, és az égen
sűrű felhők fődtek az összes csillagot.
A hajó gyomrában már mindenki aludt.
Összeszorult a szívem – hát senki,
senki sincs velem? – Veled van Isten, egyedül ő vigyáz.*

Wesselényi Polixéna könyvet ad a vatikáni könyvtárnak

*Mezzofanti valóban ért magyarul
meg még vagy negyven-ötven nyelven –
tudását mégsem irigylem, mivel
inkább a hangokat utánozza, mintsem
a gondolatot hajazná – azért mi jól
elbeszélgettünk németül, franciául.
Utána könyvet adtam a könyvtárnak, amely
Corvinával s más jeles művekkel büszkélkedik.
W. M. könyvét fejtér bőrbbe kötöttem, és
így nyújtottam át Mezzofantinak.
Igen tetszett néki a kötés, megköszönte, majd
bécsukta azt egy almáriomba.
Szegény magyar könyv! téged úgy forgatnak
más országban, mint furcsa ritkaságot,*

*csak egy-egy külön nyelvívár vesz kezébe,
hogy nézegessen – és saját honodban
is ritkán (ó, be ritkán) akad olvasód...*